

Sempre proposarà honoraris més remuneradors.

Altre acord que ha produït algun recel entre els metges forans és el referent a la recaptació de les conductes i extraordinaris per agents nomenats pel Sindicat. Es diu que la recaptació conjunta portaria a indiscrecions que podrien ferir la susceptibilitat dels metges residents en un mateix poble.

L'acord és pres amb mires a la conveniència del metge. Si aquest no s'atreveix a sostenir els preus aprovats en l'Assemblea, pensi que el cobrament per un recaptador nomenat pel Sindicat li produirà un augment en els ingressos sense exposar-se a frecs enutjosos amb els clients. Igualment, quan es suposi una guerra de tarifes, cobrant a sota preu els serveis per perjudicar al company, llavors és necessària la intervenció del Sindicat per a comprovar i destruir la causa.

Es comprèn que en els pobles on els metges viuen en cordial harmonia no és convenient el recaptador únic. Potser sorgirien conflictes indesitjables. Hi ha metges antics que cobren encara per anyades. Molts clients vénen acostumats a pagar directament el metge, sense rebut, i repugnen que se'ls passi el paper a domicili. Fóra perillós destruir costums tradicionals.

La missió del Sindicat és intensificar el companyerisme a base del mutu respecte i donant totes les facilitats als bons clients, que sortosament encara en queden.

Avui es nota una beneficiosa tendència, per part dels metges, a fer-se valer els serveis llurs. La lluita entre companys es produeix, les més de les vegades, per ferides a l'amor propi. L'arma econòmica s'esgrimeix per excepció. Hom ha comprès que rebaixant preus sols s'obtenen resultats negatius. Només cal que un company faci valer més el seu treball perquè els metges de la mateixa població posin llurs honoraris al nivell dels establerts per aquell. Això és la cosa convenient i ço que hem de desitjar que es generalitzi.

Hem escoltat veus lleugeres que parlen de la limitació de famílies igualades. El plany demostra que els forans, en general, tenim contractats els serveis professionals a més de les 300 famílies fixades en les bases aprovades. És difícil la defensa d'un màxim determinat d'igualats sense conèixer les condicions especials del Partit Mèdic.

En comarques poc denses, amb els nuclis poblats dispersos, el nombre d'igualats haurà d'ésser forçosament inferior al que podrà servir-se en agrupacions urbanes sense anexos.

No s'ha de creure que en fixar a 300 les famílies que es poden igualar s'impossibilita fer-ho a mitja dotzena de famílies més, si així es demana i es poden assistir decorosament, o s'obliga abandonar el nombre de famílies sobreres que actualment es tenen igualades.

Si es volen trobar defectes, hom dirà que en la mateixa població amb 600 famílies per igualar i, per tant, suficient per a dos metges, el cens de població no quedarà tan ben partit per fer honor a la lletra de les bases aprovades. Ni el metge afavorit haurà de denegar els serveis a la família que faci 301, posem per cas, ni el metge pretèrit exigirà les igualades que li manquen per arribar al límit. La cosa primordial és servir bé el públic, obtenir el guany suficient i conviure honrosament amb el company. Ço que es cerca és evitar que en tot temps l'agavellament de clients en desprestigi de la professió i contra el dret a la vida dels companys en atur forçós. Convé no perdre el temps en discutir petiteses. Calia fixar un nombre que servís de base. Per sobre o per sota de les 300 famílies, és necessari complir els serveis en bones condicions i amb eficàcia.

Entre les bases aprovades trobarem orientacions que faran posar en darrer terme les censures discutibles anteriors. Per sobre de tot, toca al Sindicat de protegir el company digne que es troba boicotejat pel poble desagraït. La missió més noble del Sindicat ha d'ésser donar la mà al company que troba minvat el seu pressupost i, la cosa més humiliant, que sofreix l'agressió moral del públic.

D'una manera ferma, sense limitacions, hem de privar l'esquiroleig, la lluita fraticida, l'acció indigna del mal company que viu de les despulles indesitjables d'un partit mèdic.

Aquesta és la tasca més honorable i no per ésser, dissortadament, la més difícil ha de negligir-se. Al contrari, amb més fermesa dedicarem a ella els nostres esforços, segurs que és la base primordial per a contribuir al benestar moral i material del metge.